

Ankestyrelsens principafgørelse C-37-05

Resume:

I forbindelse med vurderingen af funktionsevnen hos insulinkrævende diabetikere skulle bekendtgørelsen om metode for god sagsbehandling ved vurdering af nedsat funktionsevne som grundlag for tildeling af handicapkompenserende ydelser efter servicelovens bestemmelser benyttes.

Begrundelsen var, at insulinkrævende diabetikere som følge af den varige funktionsnedsættelse var omfattet af personkredsen i bestemmelsen om merudgiftsydelse, og at insulinkrævende diabetikere efter en konkret vurdering kunne have brug for yderligere nødvendige merudgifter end insulin og diætkost.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 280 af 5. april 2005 - § 84

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvinde, der led af insulinkrævende diabetes. Hun havde søgt støtte til dækning af merudgifter til egenbetaling på 2.000 kr. årligt til medicin, diætkost på 4.524 kr. årligt og transport til kontrol på 259 kr. årligt.

Kommunen vurderede, at kvinden var omfattet af personkredsen for hjælp efter servicelovens § 84, jf. SM O-66-98. Det blev oplyst, at kommunen havde vurderet kvinden med udgangspunkt i lidelsen uden relevant behandling, og at vurderingen var foretaget uden udarbejdelse af funktionsevnevurdering, idet kvindens lidelse var type 1 diabetes uden sendiabetiske komplikationer, og hun ikke havde andre varige lidelser som medførte en nedsat funktionsevne.

Kommunen gav afslag på støtte til dækning af merudgifter, idet kvindens samlede merudgifter ikke oversteg mindst 6.000 kr. pr. år. Til grund for udregningen af det samlede beløbs størrelse var medtaget kvindens egenbetaling til medicin på 2.000 kr. pr. år samt transport til kontrol på 259 kr. pr. år. Merudgiften til diætkost var ikke medtaget i beregningsgrundlaget, idet kommunen skønnede, at der ikke var nogen nævneværdig merudgift forbundet med diætkost til diabetespatienter sammenlignet med den kost befolkningen generelt blev anbefalet.

Kommunen oplyste, at kvinden havde mulighed for at søge om hjælp til betaling af sine udgifter til medicin iht. aktivlovens § 82.

Kvinden klagede over afgørelsen, og oplyste bl.a., at hun siden hun fik konstateret diabetes havde modtaget tilskud fra kommunen til diætkost, kørsel m.m.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse i kommunen. Nævnet fandt, at det i overensstemmelse med sædvanlig praksis måtte lægges til grund, at der var merudgifter forbundet med diætkosten.

Nævnet lagde vægt på, at kvinden havde insulinkrævende diabetes, og at hospitalet havde rådet hende til diabeteskost på 13.000 KJ

Nævnet fandt videre, at der burde have været udarbejdet samtalskema i forbindelse med behandlingen af sagen. Der blev henvist til § 2 i bekendtgørelse nr. 1098 af 11. december 2002 om metode for god sagsbehandling ved vurdering af nedsat funktionsevne som grundlag for tildeling af handicapkompenserende ydelser efter servicelovens bestemmelser. Nævnet oplyste, at det fulgte af bestemmelsen, at bekendtgørelsen skulle anvendes, når kommunen behandlede sager om dækning af nødvendige merudgifter efter servicelovens § 84. Nævnet anmodede derfor kommunen om at udarbejde samtalskema under den nye behandling af sagen.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse og bad Ankestyrelsen om at antage sagen til principiel behandling. Kommunen fandt, at samfundsudviklingen havde medført, at den hidtidige praksis på området, vedrørende merudgifter til diætkost til diabetikere ikke længere var hensigtsmæssig.

Desuden fandt kommunen, at kravet om anvendelse af samtalskema og funktionsevnevurdering i sager om merudgifter til diætkost og medicin til diabetikere uden senkomplikationer var åbenbart uden betydning for sagens behandling. Ansøgers funktionsevnenedsættelse blev vurderet med udgangspunkt i lidelsen uden relevant behandling og var dermed i praksis umulig at foretage.

Nævnet fandt ved genvurdering ikke grundlag for at træffe en anden afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, i hvilket omfang der var merudgifter, som kunne dækkes efter servicelovens § 84 ved diætkost til insulinkrævende diabetikere.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der på det foreliggende fortsat var merudgifter forbundet med diætkost til diabetikere.

Det betød, at denne udgift skulle medtages ved vurderingen af, om kvinden var berettiget til hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 84.

Begrundelsen for afgørelsen var, at Ankestyrelsen på det foreliggende og indtil videre ikke fandt, at der var grundlag for en ændring af praksis, hvorefter diabetikere havde en merudgift til diætkost.

Ankestyrelsen fandt heller ikke grundlag for at kritisere, at der ved vurderingen af kvindens udgifter til diætkost blev taget udgangspunkt i diabetesforeningens vejledende satser.

Ankestyrelsen bemærkede, at styrelsen var opmærksom på den diskussion, der havde været vedrørende grundlaget for diabetesforeningens fastsættelse af de vejledende satser set i relation til at samfundsudviklingen havde medført, at danskernes kostvaner havde ændret sig.

Ankestyrelsen var endvidere opmærksom på, at den anbefalede energifordeling for sund kost til danskere stort set var den samme, som anbefaledes til diabetikere.

Ankestyrelsen fandt imidlertid fortsat ikke, at det var påvist, at der ikke var merudgifter forbundet med diætkost til diabetikere.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der ikke sås at foreligge nyere undersøgelser om, hvad diabetikere faktisk spiste, som var sammenlignelige med de nyere undersøgelser om danskernes kostvaner.

Det indgik endvidere i Ankestyrelsens overvejelser, at Socialministeriet var ved at fastlægge retningslinier for tilskud til diabetikere. Der ville i den forbindelse også blive foretaget en afklaring af tilskud til diætkost til diabetikere.

Ankestyrelsen fastholdt på den baggrund den nuværende praksis.

Ankestyrelsen fandt i øvrigt, at funktionsevnevurderingen skulle anvendes, idet dette var et krav efter § 2 i bekendtgørelse om metode for god sagsbehandling ved vurdering af nedsat funktionsevne som grundlag for tildeling af handicapkompenserende ydelser efter servicelovens bestemmelser.

Kommunen kunne dog beslutte ikke at anvende ovennævnte bekendtgørelse i de sager, hvor borgerens funktionsnedsættelse umiddelbart vurderedes at være ubetydelig, såfremt borgeren ikke havde udtrykt ønske herom.

Ankestyrelsen fandt det relevant at benytte bekendtgørelsen i forbindelse med vurderingen af funktionsevnen hos insulinkrævende diabetikere.

Begrundelsen var, at insulinkrævende diabetikere som følge af den varige funktionsnedsættelse var omfattet af personkredsen i bestemmelsen om merudgiftsydelse, og at insulinkrævende diabetikere efter en konkret vurdering kunne have brug for yderligere nødvendige merudgifter end insulin og diætkost.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

År for udstedelse

2005

Dato for underskrift

29.07.2005

Offentliggørelsesdato

11.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 84, § 2, § 82, § 100

Lovområder

ServiceLOVEN

Emner

Merudgifter til voksne, Funktionsevnevurdering, Diætkost,
Insulinkrævende diabetes

Journalnummer J.nr.: 3500273-05

3 relaterede principmeddelelser

30.06.2022

Ankestyrelsens principmeddelelse 25-22 om merudgifter - udmåling - bolig - håndsækninger

Udmåling, Bolig, håndsækninger, Merudgifter

Principmeddelelsen samler offentliggjort praksis om udmåling af merudgifter til bolig mv. Principmeddelelsen er en sammenskrivning af principmeddelelserne C-37-04, C-15-05, C-53-05, C-9-07, C-19-07, C-34-07, 130-10, 84-13, 122-13, 110-15 og 28-16. Pr...

18.05.2016

Ankestyrelsens principafgørelse 19-16

Skilsmisse, Pantebrev, Værdiforøgelse, Lån, Ejerskifte, Boligindretning

Efter serviceloven skal kommunen yde hjælp til indretning af bolig til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende. Hvis en boligindretning i...

25.07.2017

Ankestyrelsens principafgørelse 54-17

Legalitetsprincippet, Lovligt ophold,
Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke,
Betingelser for hjælp efter serviceloven

Det er alene personer med lovligt ophold i Danmark, der har ret til hjælp efter servicelovens regler. Udlændinge, der efter udlændingelovens bestemmelser har processuelt ophold i Danmark - det vil sige ret til at opholde sig her i landet, mens deres ...

Ring: 33 41 12 00 man-tirs og tors-fre kl. 9-15. Onsdag lukket

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)